

HARÐSKAPUR

Dómurin

15. oktober 2013 fall dómur í harðskapsmálinum móti Ib Johannes Hansen. Tríggir ungir dreingir vórðu ákærdir fyri óvanligan grovan harðskap móti Ib Johannes Hansen.

Av teimum trimum dreingjunum varð ein sekstan ára gamal drongur dømdur tvey ára fongsulsrevsing fyri áløpið og onnur smærri mál. Ein

fimtan ára gamal drongur varð eisini dømdur, og fekk eitt ár og tríggjar mánaðir fongsulsrevsing. Tann seinasti drongurin varð frikendur og fekk 84.000 krónur í endurgjald, tí hann hevði sitið í varðhaldi í 144 dagar.

Ib Johannes Hansen fekk av rættinum eitt endurgjald á 44.096,48 krónur.

bleiv fluttur til Hammel Neurocenter, har hann var innlagdur í seks mánaðir. Síðan bleiv hann aftur fluttur, hesaferð til Ringe Neurocenter á Fyn, har hann var eitt sindur yvir tveir mánaðir.

Læknarnir á teimum ymisku stöðunum høvdu meira ella minni givið skarvin yvir, og væntaðu aldrin at fáa samband við hann aftur. Heilaskaðin varð nevnliga settur at vera so mikið álvarsamur, at ivaamt var, um hann yvirhøvur yvirlivdi. Og um hann yvirlivdi vóru útlitini fyri einum góðum lívi sera smá.

Tað var ikki fyrr enn hann varð innlagdur á Hammel Neurocenter, at Karen Beckert sum tann fyrsta varnaðist, at Ib Johannes Hansen var við vit og megnaði at samskipta.

– Hann segði nøkur ljóð, ið eg skilt sum Hej Karen. Tað var fantastiskt. Fram til tá hevði eingin havt nakað samband við hann, og sjúkrarøktarfrøðingar og læknar høvdu meira ella minni givið upp. Tað var ein stór løta, greiðir Karen Beckert frá.

Eg kann

Síðan hevur Ib Johannes Hansen ment seg nógv. Vinstra beinið er so mikið lammað, at hann ikki fær gingið og hevur hann trupulleikar við stutttíðarminnum, men annars gongur tað framá á øllum øðrum økjum. Ib Johannes Hansen megnaði nú sjálvur at tosa, er byrjaður at brúka vinstru hond aftur og hevur seinasta hálvtaðnað árið búið á einum røktarheimi.

Tilgongdin at vinna aftur færlíkarnar, ið hann misti í álopinum fyri fleiri árum síðan, heldur fram, men viðhvørt hevur hann tørv á einum skumpi.

– Vit sótu í einum fæðingardeggi, tá ið hann fortaldi at hann ikki kundi brúka vinstru hond til nakað. Eg spurdi hann, hvi hann segði so, og um hann nakrantíð hevði roynt? So hann tók glasið við vinstru hond, rætti tað upp móti munnum og drakk úr tí. Tá varnaðist hann, at tað bar til, greiðir Karen Beckert frá tí einu ferðina, tá hann varnaðist, at hann ikki var so illa fyri, ið hann helt.

Ib Johannes Hansen smilist og nikkar, tá hann hoyrir søguna, og fortelur síðan, at tað er ein hugburður, ið hann hevur tikið til sín.

– Tað nyttar ikki at siga, at man ikki kann nakað, um man ikki hevur roynt. Man má royna, og soleiðis hava vit funnið út av, at eg kann nógv meira enn eg mangan haldi, sigur Ib Johannes Hansen.

Fýra ár eru liðin síðan Ib Johannes Hansen bleiv eitt tilvildarlígt offur hjá tveimum ungum dreingjum, Ein tilvildarlig gerð, ið fullkomiliga endavendi lívið hjá Ib Johannes Hansen. Men hóast lívið aldrin verður tað sama aftur, so er eingin beiskleiki at hóma í honum, tá vit sita og tosa hendan seinna partin.

– Tá tú fær ein dóm, so er tað fyri eina ávísa tíð, og so ert tú friur. Eg havi sitið mín dóm. Tað er eingin orsök at lata meg binda av hesum longur. Eg má koma víðari, sigur Ib Johannes Hansen.

Hafnia gjørdi tað møgult

Ferðin hjá Ib Johannes Hansen til Føroyar var um reppið ikki at gerast veruleiki, tí nýggja tilveran í rullistóli kravdi aðrar umstøður viðvíkjandi gisting.

– Vanliga búgvi eg hjá familju, tá ið eg eri í Føroyum, men eingin teirra hevur heim, ið hava umstøðurnar til ein persón við rullistóli, so neyðugt var at gista á gistingarhúsi, greiðir Ib Johannes Hansen frá.

Karen Beckert greiðir tó frá, at tað var trupult at finna eitt gistingarhús við nøktandi

umstøðum til ein persón í rullistóli.

– Eg setti meg í samband við eini seks gistingarhús fyri at vita, um nakar hevði eitt kamar til fólk við rullistóli, ið eisini hevði eitt vesi til menn-ingartarnað. Øll vístu til Hotel Hafnia, ið tibetur hevur gjørt eitt slíkt kamar fyri tveimum mánaðum síðan. Annars hevði tað ikki verið møgult at komi higar. Tað skulu tey á Hafnia hava rós fyri, sigur Karen Beckert.